

MRF 2022.293

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 14. november 2022, j.nr. 21/09316

Genoptagelse af klagenævnets stadfæstelse i 2017 af påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, om brugstider for kommunal kunstgræsbane, idet nævnet ikke havde foretaget en tilstrækkelig vurdering af kommunens proportionalitetsvurdering som anført i Miljøstyrelsens kunstbanegræsvejledning fra 2018. Påbuddet blev herefter ophævet og hjemvist med henblik på fornyet stillingtagen til mulige støjdæmpende foranstaltninger og særligt opstilling af støjskærm.

Sagen angik en foldbanebane ejet af Herlev Kommune, som i 2016 blev omlagt fra græsbane til kunstgræsbane. Nord for banen var der åben-lav boligbebyggelse, hvor der efter Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser må være et maksimalt støjbidrag på 45 dB(A) i hverdage og 40 dB(A) om aftenen og i weekender. Støjberegninger viste, at de nærmeste naboer til kunstgræsbanen ville blive påvirket med en støjbelastning på op til 51 dB(A) svarende til en overskridelse på 11 dB(A) af Miljøstyrelsens grænseværdier for hverdage. Af støjnotatet fremgik videre, at etablering af støjskærm måtte forventes at have en begrænset virkning i forhold til støjbelastningen for nabobebyggelserne. Herlev Kommune meddelte i december 2016 påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, til Herlev Kommune om, at støjen fra kunstgræsbanen skulle begrænses gennem vilkår om brugstider, herunder også tidspunkter for anvendelse af højtalere. Afgørelsen blev påklaget af en nabo, der bl.a. gjorde gældende, at undersøgelsen af støj var utilstrækkelig. Den 19. december 2017 stadfæstede Miljø- og Fødevarerklagenævnet kommunens påbud (NMK-10-01176 – MAD 2017.506 Mfk). Nævnet henviste bl.a. til, at det af Københavns Kommunes rapport fra november 2007 om støj fra kunstgræsbanerne ved Kløvermarken ("Kløvermarksrapporten") fremgår, at støj fra boldbaner erfaringsmæssigt opfattes mindre generende end støj fra virksomheden, så støjniveau på 50-55 dB(A) fra boldbaner også om aftenen og i weekender forekommer at være acceptabelt for de fleste naboer. Nævnet fandt endvidere, at Herlev Kommune havde foretaget en tilstrækkelig vurdering af mulighederne for at gennemføre støjreducerende tiltag i overensstemmelse med erfaringerne fra Kløvermarksrapporten, og at boldbanerne herefter ikke gav anledning til uacceptable støjgener. I juli 2021 anmodede en gruppe omboende Miljø- og Fødevarerklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen, idet de omboende anførte, at sagen havde fået et andet udfald, hvis Miljøstyrelsens vejledning om kunstgræsbaner fra 2018 havde været kendt på afgørelsestidspunktet, idet det af

vejledningen bl.a. fremgår, at de i støjvejledningen fra 1984 anvendte grænseværdier også skal anvendes ved vurdering af støj fra kunstgræsbaner, og at et støjniveau på 50-55 dB(A) derfor ikke er acceptabelt. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) besluttede at genoptage sagen, da nævnet ikke i sin tidligere afgørelse havde foretaget en tilstrækkelig prøvelse af grundlaget for kommunens proportionalitetsvurdering af støj-dæmpende foranstaltninger. Med henvisning til Miljøstyrelsens kunstgræsbanevejledning fra 2018 udtalte nævnet herefter, at de i sagen udarbejdede støjberegninger viste, at Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser i støjvejledningen fra 1984 var overskredet både i dag- og aftenperioden samt i weekenderne. Kunstgræsbanen gav derfor anledning til en væsentlig støjulempe, jf. miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3. Nævnet fandt efter fornyet gennemgang af det i sagen udarbejdede støjnotat, at beregningen var egnet til at danne grundlag for en vurdering af støjniveauet fra kunstgræsbanen. Med henvisning til kunstgræsbanevejledningen fandt nævnet, at der i tilfælde af væsentlige støjgener fra en kunstgræsbane skal foretages en undersøgelse af alle muligheder for støj-dæmpende foranstaltninger, effekten af de forskellige tiltag samt omkostningerne forbundet hermed. I den konkrete sag fandt nævnet, at Herlev Kommune ikke havde foretaget en tilstrækkelig undersøgelse af mulighederne for støj-dæmpning, inden kommunen traf afgørelse om brugstider, hvilket var en væsentlig mangel. Nævnet lagde vægt på, at kommunen efter det oplyste ikke havde undersøgt omkostningerne ved at opstille en støjskærm, ligesom hverken omkostningerne eller effekten af lokal støjafskærmning ved støjbelastede boliger i området var undersøgt. På den baggrund ophævede nævnet kommunens afgørelse fra december 2016 og hjemviste sagen til fornyet behandling, hvor kommunen med udgangspunkt i Kløvermarksrapporten og kunstgræsbanevejledningen skulle vurdere, hvilke tiltag der var proportionale for at nedbringe støjgenerne.

Kommentar: Det er overraskende, at Miljø- og Fødevareklagenævnet i denne sag besluttede at genoptage en fem år gammel klagesag med henvisning til Miljøstyrelsens vejledning om kunstgræsbaner, der var blevet udstedt efter, at nævnet traf sin afgørelse. Uanset at nævnet i den genoptagne sag gentagne gange henviser til Miljøstyrelsens vejledning fra 2018, var vejledningen næppe i sig selv afgørende for sagens udfald, idet vejledningen gav udtryk for det åbenlyse, at kommunerne ved udstedelse af påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, skal overholde proportionalitetsprincippet og i den forbindelse må foretage en tilstrækkelig oplysning af andre mulige støjdæmpende tiltag og omkostningerne forbundet hermed. I den oprindelige afgørelse i MAD 2017.506 Mfk havde nævnet dog rent faktisk vurderet, at kommunen havde foretaget en tilstrækkelig vurdering af mulighederne for at gennemføre støjreducerende tiltag, herunder opstilling af støjskærm, og i dette lys forekommer grundlaget for nævnets genoptagelse af sagen med henvisning til en senere udstedt vejledning spinkelt.

Ophævelse og hjemvisning af påbud i genoptaget sag om støj fra kunstgræsbane i Herlev Kommune

21/09316

Miljø- og Fødevareklagenævnet traf den 19. december 2017 afgørelse om at stadfæste Herlev Kommunes afgørelse af 12. december 2016 om påbud om brugstider til en kunstgræsbane på [A1], 2730 Herlev.[1]

En gruppe omboende, der er repræsenteret ved advokat, har anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen vedrørende Herlev Kommunes afgørelse af 12. december 2016.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har besluttet at genoptage behandlingen af klagesagen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har herefter truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, jf. § 91, stk. 1.[2]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Herlev Kommunes afgørelse af 12. december 2016 om påbud om brugstider til en kunstgræsbane på [A1], 2730 Herlev, og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

Afgørelsen erstatter Miljø- og Fødevareklagenævnets tidligere afgørelse af 19. december 2017.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[3] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[4] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Beslutning om genoptagelse

En gruppe omboende, der er repræsenteret ved advokat, har den 21. juli 2021 anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen vedrørende Herlev Kommunes afgørelse af 12. december 2016.

Som begrundelse for anmodningen har de omboende anført, at der er begået sagsbehandlingsfejl, fremkommet nye faktiske oplysninger af væsentlig betydning samt fremkommet nye retlige forhold.

De omboende har anført, at sagen havde fået at andet udfald, hvis Miljøstyrelsens kunstgræsbanevejledning fra 2018 og det tilknyttede høringsnotat af 19. december 2017,[5] havde været kendt på afgørelsestidspunktet, særligt for så vidt angår Kløvermarksrapporten

og hvilke støjgrænser, der gælder for kunstgræsbaner. De omboende har hertil anført, at det fremgår af kunstgræsbanevejledningen, at de vejledende grænseværdier for støjbelastning i støjvejledningen skal anvendes ved vurderingen af støj fra en kunstgræsbane,[6] og at det derfor ikke er korrekt, at et støjniveau på 50-55 dB(A) er acceptabelt, også i weekender og aften timer, hvor den vejledende grænseværdi for støj i boligområder er 45 dB(A) i dagperioden og 40 dB(A) i aftenperioden, lørdag eftermiddag og søndag.

De omboende har desuden anført, at sagen havde fået et andet udfald, hvis faktiske oplysninger om banens beliggenhed havde været kendt, herunder at banen ligger i højere terræn end boligerne, at der ikke er 1. sal på boligerne, som det er forudsat i støjnotatet af 15. april 2015, og at der er beboelse syd for banen, der også bliver påvirket af støj. Klager har hertil anført, at beregningerne og påbuddet ikke tager højde for støj fra tilskuere, dommerfløjt, spil op af hegn og traktor der river banen samt antallet af spillere på banen.

De omboende har endvidere anført, at sagen havde fået et andet udfald, hvis Miljø- og Fødevareklagenævnet havde foretaget en intensiveret prøvelse af, hvorvidt Herlev Kommune i fornødent omfang havde foretaget en vurdering af mulighederne for at gennemføre støjreducerende tiltag, herunder muligheden for opførelse af støjafskærmning. De omboende har i denne sammenhæng fremhævet, at det fremgår af støjberegningen, at det typisk vil være mere effektivt at opsætte afskærmning helt tæt på de områder, man ønsker at beskytte, men at der ikke er foretaget beregninger af en løsning med støjafskærmning tæt på boligerne.

De omboende har anført, at sagen havde fået et andet udfald, hvis der var sket en intensiveret prøvelse af Herlev Kommunes oplysninger i sagen. De omboende henviser særligt til, at påbuddet af 12. december 2016 reelt ikke indebærer en begrænsning i brugstiden af banen, da brugstiden er fastsat i overensstemmelse med de sædvanlige tidspunkter for idrætsaktiviteter. Derudover har de omboende anført, at både medlemstallet og aktivitetsniveauet i klubben, som anvender kunstgræsbanen, er steget betydeligt fra 2015 til 2020.

Endeligt har de omboende anført, at de ønsker, at der ved en genbehandling af sagen skal tages stilling til, om der er gennemført tilstrækkelige foranstaltninger til at begrænse støjgenerne, herunder støjafskærmning, begrænsning af brugstiden aften og weekend, aflåsning af banen og begrænsning af antallet af spillere, begrænsning af antallet af publikum og publikumsfaciliteter samt øvrige støj kilder.

Den 4. april 2022 har de omboende indsendt supplerende bemærkninger til sagen, hvor de anfører, at det ikke er afgørende for vurderingen af, om der foreligger nye retlige forhold, der kan begrunde genoptagelse, at kunstgræsbanevejledningen ikke var gældende, da Miljø- og Fødevareklagenævnet traf afgørelse, idet der ikke er tale om ny lovgivning, men en præcisering af forståelsen og fortolkningen af reglerne. De omboende anfører i denne sammenhæng, at det svarer til en situation hvor en efterfølgende afgørelse fra en højere administrativ myndighed fører til en anden fortolkning af reglerne.

De omboende har desuden anført, at det fremgår af hjemmeside og referater fra klubben, der benytter kunstgræsbanen, at deres medlemsstal fra 2015 til 2020 er steget fra 723 til 996 medlemmer, dvs. ca. 38 % og aktivitetstimerne er steget fra 85.000 til 96.232 om året, dvs. ca. 13 %. Derudover har klubben også fitness med 600 medlemmer, der benytter banen.

De omboende har endvidere anført, at skiltning om, at der ikke må spilles op af hegnet i praksis kun har ringe effekt, og at det ikke er korrekt, at brugen af traktor er en sjælden hændelse. De omboende påpeger, at det særligt er intensiv brug af motoriseret køretøj om

vinteren til at rydde sne, der er generende.

Endeligt har de omboende anført, at de fastholder, at det ikke er korrekt, som anført af Herlev Kommune, at etplanshusene er med 1. sal og at de ligger 1 m over terræn i forhold til fodboldbanen. Et støjafskærmende hegn burde, ifølge de omboende, netop have en effekt, når boligerne er i stort set samme kote som banen og kun i et plan. De fastholder desuden, at boligernes fælles udendørs opholdsarealer er placeret lavere end banen.

En myndighed er forpligtet til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der i forbindelse med anmodningen om genoptagelse fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen havde fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den tidligere behandling af sagen. En myndighed kan også have pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der ved den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl. Desuden kan væsentlige nye retlige forhold betyde, at der er en forpligtelse til at genoptage behandlingen af en sag. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt myndighedens fortolkning eller praksis, eller der er sket en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag, der forelå på tidspunktet for den tidligere afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der med anmodningen om genoptagelse er påvist, at der er begået fejl ved sagens behandling, der kan begrunde, at behandlingen af klagesagen vedrørende Herlev Kommunes afgørelse af 12. december 2016 genoptages. Nævnet har navnlig lagt vægt på, at nævnet med afgørelsen af 19. december 2017 ikke har foretaget en tilstrækkelig prøvelse af grundlaget for Herlev Kommunes proportionalitetsvurdering af støjdæmpende foranstaltninger.

2. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Herlev Kommunes afgørelse af 12. december 2016 er den 6. januar 2017 påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet af en omboende.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klagen vedrører navnlig støjgener. Klager har overordnet anført, at påbuddet om brugstider ikke begrænser støjgenerne, som de omboende oplever, og at påbuddet indebærer en forøgelse af den tid, højtaleranlægget må anvendes.

Klager har anført, at aktivitetsniveauet er steget med langt over 100 % efter etableringen af kunstgræsbanen, og at banen benyttes af op til 50 spillere af gangen ved træning. Desuden anvendes op til 10 mål på samme tidspunkt, mens det tidligere var to mål, og banen er rykket nærmere på boligerne.

Klager har desuden anført, at de omboende allerede klagede over støjgener inden banen blev omlagt til en kunstgræsbane i 2016, men at kommunen uagtet klagerne gav tilladelse til en udvidelse af brugstiden på banen fra 1372 timer årligt til 4000 timer årligt, og at den påklagede afgørelse om brugstider fastsætter brugstiden til knap 3000 timer årligt.

Klager har endvidere anført, at støjen fra kunstgræsbanen kommer fra både spillere, tilskuere, højtalere, trænere og reservespillere, men at beregningerne i Kløvermarksrapporten tager udgangspunkt i støj fra spillerne uden andre støjkilder. De beregninger, der ligger til grund for

at vurdere støjproblemerne, er dermed utilstrækkelige.

Klager har anført, at generne fra vedligehold af banen, herunder brugen af traktor og bladpuster, er steget med over 100 %, da banen nu anvendes hele året.

Klager har desuden anført, at banen bliver benyttet af uorganiserede brugere, som nogle gange bruger banen midt om natten i sommerperioden.

Klager har endvidere anført, at det fremgår af byggetilladelsen og høringsmaterialet, at der var søgt om et trådhegn, men at kommunen i stedet har opsat et ulovligt stålhegn rundt om kunstgræsbanen, hvilket har medført yderligere støj. Når "boldlemmen" i hegnet smækker, vibrerer og støjer hele hegnet, hvilket de påsatte gummidutter på "boldlemmen" ikke har afhjulpet.

Endeligt har klager anført, at kommunen ikke har lavet en byggeansøgning i forbindelse med etablering af kunstgræsbanen, at kommunen ikke har lavet en offentliggørelse af afgørelsen vedrørende VVM-screening, der opfylder de relevante regler herom, at der er sundhedsskadeligt gummi omkring kunstgræsbanen, at der er lugt fra banen, og at overfladevandet ledes til en brønd og derefter direkte i åen.

3. Sagens oplysninger

3.1 Den påklagede afgørelse

Sagen vedrører en kunstgræsbane i Herlev Kommune, som blev taget i brug den 1. juni 2016. Kunstgræsbanen er beliggende ved [F1]. Nord for banen ligger åben og lav boligbebyggelse, som er adskilt fra kunstgræsbanen af et smalt plantebælte. Klager bor i dette område.

Syd for banen ligger ligeledes boliger omfattet af lokalplan 65 "For et villaområde kaldet Eventyrkvarteret."

Det fremgår af topografisk kort i SagsGIS, at kunstgræsbanen er beliggende i kote 15,50 m over havoverfladen, og at terrænet mellem banen og boligerne nord for banen først er faldende, for derefter at stige til kote 15,50-16,00 i boligernes skel og kote 16,50-17,00 ved boligerne.

[V1], har i et notat af 15. april 2015 redegjort for den forventede lydpåvirkning af området omkring kunstgræsbanen. Det fremgår af støjnotatet, at den orienterende støjberegning i sagen er udført på baggrund erfaringerne fra Kløvermarksrapporten.[7] I støjnotatet er der beregnet støjniveauer for både stueetagen og 1. sal ved rækkehusene nord for kunstgræsbanen, og det fremgår, at terrænet skråner op mod boligerne. I notatet antages det, at kunstgræsbanen anvendes med en aktiv spilletid på 100 % af referenceperioden, svarende til fuld udnyttelse i højsæsonen.

Beregningerne viser følgende støjbidrag i fem udvalgte referencepunkter (U angiver boligernes udendørs opholdsareal tættest på banen):

Støj fra fodboldbane, LAeq, [dB],

	1	U1	2	U2	3	U3	4	U4	5	U5
1. sal	46	-	48	-	50	-	49	-	48	-
stuen	42	47	46	49	48	51	47	50	47	49

Beregningerne viser, at de nærmeste naboer mod nord vil udsættes for en støjbelastning på op til 51 dB(A), svarende til en overskridelse på 11 dB(A) af Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser.

Ved placering af en 3 m høj støjskærm langs banens nord- og vestside umiddelbart op af banen, er støjbidraget i referencepunkterne beregnet til følgende:

Støj fra fodboldbane med 3 meter høj skærm, LAeq, [dB],										
	1	U1	2	U2	3	U3	4	U4	5	U5
1. sal	46	-	48	-	49	-	49	-	47	-
stuen	41	45	44	45	46	46	45	46	45	45

Det anføres i notatet, at grundet størrelsen af en fodboldbane opnås der som regel kun ringe afskærmning ved at placere skærmen helt op af banen. Det vil typisk være mere effektivt at opsætte afskærmning helt tæt på de områder, man ønsker at beskytte, f.eks. i form af et plankeværk ved de enkelte haver.

I notatet konkluderes, at omdannelsen af fodboldbanen fra græsbane til kunstgræsbane ikke vil medføre en øget støjbelastning af de nærliggende boliger, og at støj i forbindelse med vedligeholdelsesarbejde forventes reduceret ved en kunstgræsbane. Videre anføres, at brugen af kunstgræsbanen forventes at medføre lyd niveauer, der overskrider Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser ved de nærliggende boliger mod nord, men at undersøgelser viser, at lyd fra boldbaner opleves som værende mindre generende end støj fra virksomheder.

Endeligt konkluderes, at en 3 m høj støjskærm umiddelbart langs banen vil have en begrænset virkning over for støjbelastningen af nabobebyggelserne, men at lyden på de udendørs opholdsarealer dog forventes dæmpet op til 5 dB(A), og at en mere effektiv dæmpning vil kunne opnås med lokale skærme ud for de enkelte haver. Det konkluderes videre, at såfremt der opstilles støjskærm er det vigtigt, at der etableres beplantning eller lignende på den side af skærmen, der vender mod boldbanen for at forhindre støj fra boldspil op af støjskærmen.

Angående støj fra vedligeholdelse af banen fremgår det af støjnotatet, at den største støjmæssige forskel mellem den daværende plænebane og kunstgræsbanen er den forventede støj fra vedligeholdelse af banen, da kunstgræsbaner ikke skal slås med plæneklipper. Det fremgår, at en traktortrukken plæneklipper støjer omkring 10 dB(A) mere

end en traktortrukken kultivator til udjævning af banen, og der vil dermed ske en hørbar reduktion i støjbelastningen på de dage, hvor der udføres vedligeholdelsesarbejde. Græsområder omkring banen må dog stadig forventes vedligeholdt med plæneklipper, og i praksis vil naboer nok stadig forbinde denne støj med vedligeholdelse af banen.

Herlev Kommune meddelte den 12. december 2016 følgende påbud om brug af kunstgræsbanen:

"Herlev Kommune meddeler påbud i henhold til § 42 stk. 3 i Miljøbeskyttelsesloven til Stab for By og udvikling om at foretage afhjælpende foranstaltninger over for støjen fra de organiserede fritidsaktiviteter på kunstgræsbanen på [A1], 2730 Herlev, [matr.nr. 1]

Støjen fra aktiviteterne på kunstgræsbanen skal begrænses ved at nedenstående brugstider overholdes:

 Tabel over brugstider for kunstgræsbanen.

Brug af højtalere skal annonceres af brugeren på brugerens hjemmeside samt direkte til de nærmeste naboer senest 14 dage forinden f.eks. med e-mail eller en seddel i deres postkasse.

Herlev Kommune vil acceptere, at der afholdes enkelte arrangementer med andre brugstider.

Påbuddet skal være efterkommet senest den 12. januar 2017."

Det fremgår af afgørelsen, at Herlev Kommune bl.a. har lagt vægt på:

- "At foreningsliv og organiseret idræt er vigtigt for at fastholde et bæredygtigt lokalsamfund i en tæt bebygget by
- At banen ikke bruges fuldt ud i weekenden fra kl. 1018 om sommeren.
- At støjen fra en fodboldbane er af varierende styrke og karakter og ikke kan sammenlignes med støj fra virksomheder.
- At støjniveauet ligger i den lave ende i forhold til, hvad der anses som acceptabelt for de fleste naboer til fodboldbaner.
- At en støjskærm vil have en begrænset effekt.
- At to aftener om ugen friholdes for aktiviteter (lørdag og søndag).
- At weekendmorgener om sommeren fra kl. 710 friholdes for aktiviteter.
- At brug af højtalere begrænses til få dage og annonceres."

Det fremgår endvidere, at Herlev Kommune på baggrund af erfaringerne fra Kløvermarksrapporten har vurderet mulighederne for støjdæmpende tiltag. Herlev Kommune har således vurderet, at det ikke er muligt at øge afstanden mellem boldbanen og boliger væsentligt; at det er muligt at lave begrænsninger i spilletider og brug af højtalere; og at etablering af en 3 m høj støjskærm langs banens nord- og vestside kun giver en dæmpning på op til 5 dB(A) på boligernes udendørs arealer og op til 2 dB(A) på boligernes facader. Samlet vurderer Herlev Kommune, at de mest hensigtsmæssige foranstaltninger er begrænsninger af brugstiden og højtalerbrugen.

Endeligt fremgår det af den påklagede afgørelse, at Herlev Kommune vurderer, at hvis kunstgræsbanen benyttes til organiserede fritidsaktiviteter i overensstemmelse med brugstiderne, og højtalerne placeres ved tribunen syd for banen og vendes væk fra boligerne

nord for banen, må det forventes, at støjgenerne er acceptable.

I et notat af 7. december 2016, der er vedlagt som bilag til afgørelsen, anfører Herlev Kommune bl.a., at tilskuere, højtalere og spillerbokse ikke indgår i beregningerne udført af [V1], men at der spilles relativt få kampe med mange tilskuere, ligesom der er relativt få kampe, hvor der bruges højtalere.

Videre anføres, at Herlev Idrætscenter undersøger mulighederne for at opsætte spærrenet eller lignende langs hegnet, og at der for nyligt er opsat gummidutter på lågerne. Herlev Idrætscenter taler endvidere med brugerne af banen om unødigt støj op af hegn og læskure.

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 19. december 2017

Miljø- og Fødevarerklagenævnet traf den 19. december 2017 afgørelse om stadfæstelse af Herlev Kommunes afgørelse af 12. december 2016 om påbud om brugstider til kunstgræsbanen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet fandt ikke grundlag for at anfægte de udførte støjberegninger, og nævnet vurderede, at Kløvermarksrapportens konklusioner om kildestyrker kunne anvendes til beregning af støjen fra kunstgræsbanen, uanset der i perioder er flere spillere på banen. Nævnet bemærkede hertil, at Kløvermarksrapporten tager udgangspunkt i situationer, hvor der er fra 2x7 spillere op til 2x11 spillere på banen, men at det ikke er direkte beskrevet, hvilken betydning det vil have for støjniveauet, hvis antallet af spillere ændres. Det beskrives dog i Kløvermarksrapporten, at det er karakteristisk, at der er store variationer i den måde en boldbane benyttes. Undertiden trænes kun i den ene ende, evt. flyttes det ene mål, så der spilles på en kortere bane, træningsholdene har forskellige antal deltagere, der spilles træningskamp eller der spilles "rigtig" kamp osv. Alligevel er variationen på måleresultaterne indenfor 5 dB(A).

Miljø- og Fødevarerklagenævnet konstaterede, at tilskuere, højtalere og spillerbokse ikke indgår i beregningen af kildestyrker, men at Herlev Kommune havde oplyst, at der blev spillet relativt få kampe med mange tilskuere og højtalere, hvorfor disse støjkilder var udeladt til beregning af den typiske støj. Henset til, at påbuddet begrænser brugen af højtalere, fandt Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at kommunen i tilstrækkelig grad havde vurderet muligheden for at begrænse støjgenerne fra højtalere.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærkede i afgørelsen, at støjvejledningen tager udgangspunkt i støj fra virksomheder, og at det er nævnets opfattelse, at støj fremkommet under f.eks. idrætsudøvelse ikke umiddelbart kan sammenlignes med virksomhedsstøj, hvorfor vejledningens grænseværdier ikke umiddelbart finder anvendelse på sådanne aktiviteter. Nævnet bemærkede hertil, at det fremgår af Kløvermarksrapporten, at støjgener fra boldbaner på 50-55 dB(A), også om aftenen og i weekenden, kan være acceptable.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet fandt desuden, at Herlev Kommune havde foretaget en tilstrækkelig vurdering af mulighederne for at gennemføre støjreducerende tiltag, og at boldbanerne herefter ikke gav anledning til uacceptable støjgener. Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at Herlev Kommune havde foretaget en vurdering af mulighederne for støjdæmpende tiltag i overensstemmelse med erfaringerne fra Kløvermarksrapporten, herunder mulighederne for at øge afstanden mellem boldbane og boliger, at påbyde begrænsninger i brugen af de boldbaner, der ligger nærmest boligerne, og at etablere en

støjskærm mellem boldbanerne og boligernes udendørs opholdsareal. Nævnet fandt ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af valg og fravalg af hensigtsmæssige løsninger.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærkede desuden, at nævnet ikke kan behandle klage over uorganiserede brugere på kunstgræsbanen i natperioden.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærkede endvidere, at nævnet ikke med afgørelsen havde taget stilling til klagepunkterne vedrørende mangler ved VVM-screeningen, brugen af sundhedsskadeligt gummi samt problemer med overfladevandet, idet den påklagede afgørelse alene vedrørte et påbud om støjreducerende tiltag efter miljøbeskyttelseslovens § 42.

Angående klage over, at stålhegnet medfører yderligere støj, bemærkede Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at Herlev Kommune havde oplyst, at mulighederne for at opsætte spærrehegn eller lignende langs hegnet, hvilket erfaringsmæssigt reducerer støjgenerne, var ved at blive undersøgt.

Endeligt bemærkede Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at spørgsmål om fortolkning af byggelovgivning henhører under Statsforvaltningen.

3.3 Herlev Kommunes bemærkninger

I forbindelse med Miljø- og Fødevarerklagenævnets fornyede behandling af sagen, har Herlev Kommune den 22. marts 2022 og den 22. april 2022 bemærket, at Miljøstyrelsens kunstgræsbanevejledning, ikke var gældende, da Miljø- og Fødevarerklagenævnet traf afgørelse i sagen, og at kommunen ikke er bekendt med, om nævnet har været bekendt med høringsnotatet af 19. december 2017 på afgørelsestidspunktet.

Herlev Kommune har desuden anført, at det fremgår af både vejledningen om kunstgræsbaner og høringsnotatet, at støj fra idræt eller større forsamlingsarealer er en anden type støj end virksomhedsstøj, at det er vanskeligt at fastsætte konkrete støjgrænser for menneskers tale og råb, og at myndighederne derfor i højere grad vil fastsætte påbud om drift, tekniske løsninger og afskærmning til begrænsning af støjen og ikke konkrete støjgrænser.

Herlev Kommune har endvidere anført, at det fremgår af kunstgræsbanevejledningen, at Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier fra 1984 skal benyttes til at vurdere, om en støjgener er væsentlig, og at kommunen ikke anfægter, at der er en væsentlig gene fra boldbanen, hvilket er årsagen til, at kommunen udarbejdede påbuddet af 12. december 2016, hvor kommunen vurderede de forskellige muligheder for at reducere støjgenerne. Kommunen har hertil anført, at kommunen benytter Kløvermarksrapporten som en kilde til inspiration med hensyn til hvilke støjgrænser, der kan betragtes som acceptable. Det er derfor kommunens vurdering, at kendskab til kunstgræsbanevejledningen fra 2018 ikke ville have ført til et andet resultat, da kommunens afgørelse af 12. december 2016 er i overensstemmelse med vejledningen.

Herlev Kommune har anført, at støjberegningerne efter kommunens vurdering er retvisende, og at aktiviteten og antallet af spillere på banen ikke har ændret sig væsentligt i forhold til, da påbuddet blev meddelt den 12. december 2016. Kommunen vurderer, at klubbens

medlemstal ikke er direkte proportionalt med aktivitetstimer eller støj, særligt henset til, at stigningen i medlemstallet med 38 % fra 2015-2020 er for hele klubben og alle baner ikke kun brugere af den i sagen omhandlede kunstgræsbane.

Herlev Kommune har desuden anført, at der i støjnotatet af 15. april 2015 er anvendt en kildestyrke på 102 dB(A), hvilket er i overensstemmelse med erfaringerne fra Kløvermarksrapporten, og kildestyrken er udtryk for et gennemsnit af støjen i forbindelse med fodbold og træningskampe. Støj fra tilskuere, højtalere og spillerbokse indgår ikke i støjberegningerne, da der spilles relativt få kampe med mange tilskuere herunder kampe hvor der bruges højtalere. Herlev Kommune har i denne forbindelse fremhævet, at der afvikles kampe med brug af højtalere 12-15 lørdage om året samt 3-5 hverdagsaftener. Derudover spilles der kampe uden brug af højtalere, men der er ikke tilskuere til kampene i samme omfang, som til kampene med højtalere.

Herlev Kommune har endvidere anført, at kommunen vurderer, at det ikke havde ændret sagens udfald, hvis støj fra tilskuere var medtaget i beregningerne, da tilskuerne ikke bidrager med så meget støj, at Kløvermarksrapportens acceptable værdier vil blive overskredet, særligt fordi det beregnede støjniveau på 51 dB(A) ligger i den lave ende af Kløvermarksrapportens acceptable værdier på 50-55 dB(A). Herlev Kommune har hertil anført, at det fremgår af et notat fra [V2], at støjdata fra en tysk norm viser, at kildestyrken for aktiviteter med ca. 200 tilskuere er ca. 3 dB(A) højere end kildestyrken uden tilskuere.[8]

Angående støjpåvirkning af boliger syd for banen, har Herlev Kommune anført, at idet boligerne syd for kunstgræsbanen er beliggende i større afstand fra banen, er de mindre støjpåvirkede end boligerne nord for banen, hvilket er årsagen til, at kommunen ikke har inddraget boligerne syd for banen i sagen.

Herlev Kommune har desuden anført, at det ikke er korrekt, at kunstgræsbanen ligger i højere terræn end boligerne. Kommunen har som dokumentation herfor indsendt et kort over området med højdekurver. Kommunen har i denne sammenhæng henvist til, at det fremgår af støjnotatet af 15. april 2015, at det har den største effekt, hvis støjhegn placeres så tæt på de område, der ønskes beskyttet mod støj som muligt, og at et støjhegn langs boligerne vil give den mest effektive støjdemping for boligernes individuelle opholdsarealer, men ringe ift. boligerne, da de ligger højere end haverne. Et hegn ved banen vil ligge langt væk fra boligerne og de individuelle haver, og derfor har kommunen valgt at begrænse støjen med brugstider i stedet. Overordnet set har kommunen anført, at beskrivelsen af de faktiske forhold i genoptagelsesansøgningen er misvisende, og der bør i stedet lægges vægt på kortdokumentationen.

Herlev Kommune har endvidere anført, at boldklubben, der anvender kunstgræsbanen, har oplyst, at det er vanskeligt at etablere et blødt spærrenet eller lignende langs hegnet, men at der er opsat skilte om, at boldspil op ad hegnet ikke er tilladt. Kommunen vil undersøge, om der er kommet nye alternativer til et blødt spærrenet på markedet.

Angående støj fra vedligehold af kunstgræsbanen, har Herlev Kommune anført, at brug af traktor er en forholdsvis sjælden hændelse, der ikke er af stor betydning for det samlede støjniveau.

Endeligt har Herlev Kommune anført, at der efter kommunens opfattelse ikke ligger fejlagtige oplysninger til grund for afgørelsen af 16. december 2016, og at der ikke er fremkommet nye oplysninger i sagen, som havde ført til, at kommunen havde truffet en anden afgørelse.

4. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

4.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

1. Væsentlig støjulempe
2. Støjdæmpende foranstaltninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har med denne afgørelse ikke har taget stilling til klagepunkterne vedrørende mangler ved VVM-screeningen, brugen af sundhedsskadeligt gummi, lugt samt afledning af overfladevand, idet Herlev Kommunes afgørelse af 12. december 2016 alene vedrører et påbud om støjreducerende tiltag efter miljøbeskyttelseslovens § 42.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til, hvorvidt det opførte hegn er i overensstemmelse med byggetilladelsen, idet nævnet ikke er klagemyndighed for forhold omfattet af byggeloven.

4.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

4.2.1 Indledende bemærkninger

Efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, kan tilsynsmyndigheden give påbud om, at der skal foretages afhjælpende foranstaltninger over for idrætsanlæg, fritidsklubber eller lignende fritidsaktiviteter, som medfører væsentlige støjulemper for omgivelserne.

Herlev Kommune er tilsynsførende myndighed og ejer kunstgræsbanen.

Herlev Kommune har meddelt påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, og udgangspunktet er, at sådanne afgørelser ikke kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. miljøaktivitetsbekendtgørelsens § 22, stk. 1, nr. 3.[9] Klageadgangen er dog ikke afskåret for så vidt angår kommunalt ejede eller drevne anlæg, jf. § 23 i miljøaktivitetsbekendtgørelsen. Da kunstgræsbanen er kommunalt ejet, kan kommunens afgørelse påklages til nævnet.

4.2.2 Ad 1) Væsentlig støjulempe

Det er en betingelse for at meddele påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, at der er tale om væsentlige støjulemper. Bestemmelsen tager kun sigte på støjulemper fra aktiviteter, der er organiserede under faste former, f.eks. af det offentlige eller af private organisationer. Miljøbeskyttelsesloven kan ikke anvendes til at regulere støjulemper fra mere tilfældige eller uorganiserede aktiviteter. Det betyder, at Miljø- og Fødevareklagenævnet ikke kan behandle klagen over støj fra uorganiserede brugere på banen i natperioden.

Det fremgår af kunstgræsbanevejledningen,[10] at Miljøstyrelsen ikke har udarbejdet vejledende støjgrænser om støj fra idrætsanlæg, og at vurderingen af, om en støjgene er væsentlig således bør tage udgangspunkt i de vejledende støjgrænser i støjvejledningen.[11]

De vejledende støjgrænser for boligområder for åben og lav boligbebyggelse (områdetype 5) er i støjvejledningen fastsat til:

Mandag-fredag kl. 07.00 – 18.00	Mandag-fredag kl. 18.00 – 22.00	Alle dage kl. 22.00 – 07.00	
Lørdag kl. 07.00 – 14.00	Lørdag kl. 14.00 – 22.00		
	Søn- og helligdage kl. 07.00-22.00		
45 dB(A)	40 dB(A)	35 dB(A)	

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at der i sagen er udarbejdet et støjnotat dateret 15. april 2015, og der er beregnet et maksimalt støjniveau på 51 dB(A) i skel ved beboelse nord for kunstgræsbanen, hvilket indebærer en overskridelse af de vejledende støjgrænser på 6 dB(A) i dagperioden og 11 dB(A) i aftenperioden, lørdag eftermiddag og søn- og helligdage.

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at kunstgræsbanen giver anledning til en væsentlig støjulempe, hvilket er en betingelse for at meddele påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3.

Nævnet forstår dog klager således, at det reelle støjniveau, efter klagers opfattelse, er væsentligt højere end det beregnede støjniveau. Klager har i den forbindelse henvist til terrænforhold, bygningshøjde, de anvendte kildestykker, intensiveret brug af banen og støj fra vedligehold af banen.

Områdets topografi og bygningshøjder

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at det fremgår af topografisk kort i SagsGIS, at kunstgræsbanen er beliggende i kote 15,50 m over havoverfladen, og at terrænet mellem banen og boligerne nord for banen først er faldende, for derefter at stige til kote 15,50-16,00 i boligernes skel og kote 16,50-17,00 ved boligerne.

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer desuden, at det fremgår af Kortforsyningens skråfotos, at der ikke er 1. sal på boligerne nord for kunstgræsbanen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der i støjnotat af 15. april 2015 ikke er lagt fejlagtige oplysninger af væsentlig betydning til grund i forhold til områdets topografi og bygningshøjden. Nævnet har lagt vægt på, at det fremgår af topografiske kort i SagsGIS, at terrænet mellem banen og rækkehusene nord for banen skråner op mod boligerne. Nævnet har desuden lagt vægt på, at de variationer, som klager har anført om terrænet alene kan medføre ubetydelige ændringer i beregningerne. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at støjberegningen dokumenterer, at støjen er højest i skel mod en af boligerne, og at der også er dokumenteret overskridelser for stueetagen. Det faktum, at der er foretaget støjberegninger for en ikke eksisterende 1. sal på boligerne ændrer ikke herved.

Kløvermarksrapportens kildestyrker

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at beregningerne i Kløvermarksrapporten tager udgangspunkt i situationer, hvor der er fra 2x7 spillere op til 2x11 spillere på banen. Det er ikke direkte beskrevet, hvilken betydning det vil have for støjniveauet, hvis antallet af spillere ændres. Det beskrives dog, at det er karakteristisk, at der er store variationer i den måde en boldbane benyttes. Undertiden trænes kun i den ene ende, evt. flyttes det ene mål, så der spilles på en kortere bane, træningsholdene har forskellige antal deltagere, der spilles træningskamp eller der spilles "rigtig" kamp osv. Alligevel er variationen på måleresultaterne indenfor 5 dB(A).

Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderer, at de situationer hvor der som beskrevet af klager, spilles på flere mindre baner samtidig, og hvor antallet af spillere herved er højere end forudsat i Kløvermarksrapporten, ikke vil give anledning til en variation større end den i Kløvermarksrapporten beskrevne på 5 dB(A), og nævnet finder, at Kløvermarksrapportens konklusioner om kildestyrker kan anvendes på beregning af støjen fra boldbanen, uanset der i perioder er flere spillere på banen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte Herlev Kommunes vurdering af, at støjberegningerne er tilstrækkelige i forhold til støj fra tilskuere, højtalere, trænere, reservespillere og dommerfløjt. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at Herlev Kommune har oplyst, at der spilles relativt få kampe med mange tilskuere og kampe, hvor der bruges højtalere, hvilket nævnet ikke finder grundlag for at tilsidesætte. Nævnet bemærker, at det følger af nævnets praksis,^[12] at eksisterende erfaringer, herunder kildestyrker fra eksempelvis Kløvermarksrapporten, kan anvendes i en støjberegning, der skal indgå i vurderingen af, om en kunstgræsbane giver anledning til en væsentlig støjulempe.

Intensiveret brug af banen

Til det af klager anførte om, at banen anvendes langt mere intensivt, da antallet af medlemmer i klubben, der benytter kunstgræsbanen, er steget siden støjberegningen i 2015, bemærker nævnet, at det er forudsat i støjnotatet af 15. april 2015, at kunstgræsbanen anvendes med en aktiv spilletid på 100 % af referenceperioden, svarende til fuld udnyttelse i højsæsonen. Nævnet forstår dette således, at støjberegningen tager udgangspunkt i, at banen

udnyttes maksimalt. En stigning i antallet af medlemmer i klubben kan efter nævnets vurdering ikke medføre en mere intensiv udnyttelse af banen end fuld udnyttelse, som forudsat i støjnotatet.

Vedligehold af kunstgræsbanen

Miljø- og Fødevarerklagenævnet konstaterer, at støj fra vedligehold ikke er nævnt i kunstgræsbanevejledningen eller det tilknyttede høringsnotat. Nævnet konstaterer desuden, at det fremgår af Kløvermarksrapporten, at det må "forventes, at der ofte vil forekomme vedligeholdelse af kunststofbanerne. Den udføres med en maskine, der støjer væsentligt mindre end græsslåningen." [13]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet konstaterer, at det fremgår af støjnotatet af 15. april 2015, at den forventede støj fra vedligeholdelse af kunstgræsbanen vil være hørbart reduceret i forhold til den tidligere græsbane, idet kunstgræsbanen ikke skal slås med plæneklipper. Det fremgår videre, at en traktortrukken plæneklipper støjer omkring 10 dB(A) mere end en traktortrukken kultivator til udjævning af kunstgræsbanen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte Herlev Kommunes vurdering af, at støjberegningerne er tilstrækkelige i forhold til vedligehold af kunstgræsbanen. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at støjbidraget fra vedligehold af kunstgræsbanen er inddraget i støjberegningen. Det faktum, at der også foregår vedligehold med traktor om vinteren ændrer efter nævnets vurdering ikke herved.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder samlet på baggrund af ovenfor anførte, at den orienterende støjberegning er egnet til at danne grundlag for en vurdering af støjniveauet fra kunstgræsbanen i forbindelse med Herlev Kommunes afgørelse af 12. december 2016.

4.2.3 Ad 2) Støjdæmpende foranstaltninger

Det fremgår af kunstgræsbanevejledningen, at støj fra en eksisterende kunstgræsbane ofte er vanskelig at mindske, især hvis støjgenen består af råb fra spillere og tilskuere. Derfor vil et eventuelt påbud fra myndighederne typisk bestå i krav om driftsmæssige eller tekniske løsninger og ikke i fastsættelse af konkrete støjgrænser. Det fremgår desuden, at de almindelige regler om proportionalitet gælder i forbindelse med et påbud om støjdæmpende foranstaltninger. Det vil sige, at der skal være proportionalitet mellem de påbudte foranstaltninger, støjgenen, de tekniske muligheder for afhjælpning af genen samt de økonomiske konsekvenser. Kommunerne vil i en konkret sag have et vist råderum og i sin afgørelse kunne fravige de vejledende grænseværdier jf. proportionalitetsprincippet. [14]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder i overensstemmelse hermed, at når det er konstateret, at en kunstgræsbane giver anledning til væsentlige støjgener, skal der foretages en undersøgelse af hvilke muligheder, der er for støjdæmpende foranstaltninger på kunstgræsbanen, og hvilke omkostninger der er forbundet med de støjdæmpende foranstaltninger. Undersøgelsen skal efter nævnets vurdering belyse alle muligheder for støjdæmpning, effekten af de forskellige tiltag, samt omkostningerne forbundet hermed.

Det fremgår af Kløvermarksrapporten, at mulighederne for at dæmpe støjen fra brugerne af en boldbane er, at øge afstanden mellem boldbaner og boliger, at påbyde begrænsninger i brugen af de boldbaner, der ligger nærmest boligerne, og at etablere en støjskærm mellem boldbanerne og boligernes udendørs opholdsareal.

Det fremgår af støjnotatet af 15. april 2015, at med en 3 m høj støjskærm langs banen vil støjen ved den mest belastede bolig kunne dæmpes fra 51 dB(A) til 46 dB(A) på udendørs opholdsarealer og fra 48 dB(A) til 46 dB(A) på boligens facade. I støjnotatet af 15. april 2015 konkluderes det desuden, at en støjskærm langs banen vil have stærkt begrænset virkning over for støjbelastningen på facaderne, mens støjen forventes dæmpet med op til 5 dB(A) på de udendørs opholdsarealer, og at en mere effektiv dæmpning vil kunne opnås med lokale skærme ud for de enkelte haver.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Herlev Kommune ikke har foretaget en tilstrækkelig undersøgelse af mulighederne for støjdæmpning inden kommunen traf afgørelse om brugstider, hvilket er en væsentlig mangel. Nævnet har lagt vægt på, at som sagen er oplyst for nævnet, er omkostningerne ved at opstille en støjskærm på 3 m ikke undersøgt, ligesom det ikke fremgår, at omkostningerne eller effekten af lokal støjafskærmning ved støjbelastede boliger i området er undersøgt.

Ved den fornyede behandling af sagen, skal Herlev Kommune med udgangspunkt i de foranstaltninger Kløvermarksrapporten og kunstgræsbanevejledningen nævner, på baggrund af et tilstrækkeligt oplyst grundlag, foretage en vurdering af, hvilke tiltag der er proportionale for at nedbringe støjgenerne fra kunstgræsbanen, særligt muligheden for at opstille lokal støjafskærmning ved støjbelastede boliger i området, og omkostningerne herved.

4.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Herlev Kommunes afgørelse af 12. december 2016 om påbud om brugstider til en kunstgræsbane på [A1], 2730 Herlev, og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

[1] NMK-10-01176.

[2] Lovbekendtgørelse nr. 100 af 19. januar 2022 om miljøbeskyttelse med senere ændringer.

[3] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ændret ved lov nr. 900 af 21. juni 2022 om ændring af museumsloven, lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og forskellige andre love.

[4] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[5] Vejledning om kunstgræsbaner – planlægning, drift og affaldshåndtering, Miljøstyrelsen, 2018.

[6] Miljøstyrelsens vejledning nr. 5/1984 om ekstern støj fra virksomheder.

[7] Københavns Kommune: Kløvermarken, Miljøundersøgelser. Støj, belysning og kunstgræsbaner, november 2007.

[8] VDI 3724 "Beurteilung der durch Freizeitaktivitäten verursachten und von Freizeiteinrichtungen ausgehenden Geräusche".

[9] Bekendtgørelse nr. 844 af 23. juni 2017 om miljøregulering af visse aktiviteter.

[10] Vejledning om kunstgræsbaner – planlægning, drift og affaldshåndtering, Miljøstyrelsen, 2018, afsnit 4.3 Begrænsning af støj- og lysgener.

[11] Miljøstyrelsens vejledning nr. 5/1984 om ekstern støj fra virksomheder.

[12] Se eksempelvis NoMO nr. 127 af 1. marts 2014 – afgørelse om støjgener fra idrætsanlæg.

[13] Kløvermarksrapporten s. 17.

[14] Vejledning om kunstgræsbaner – planlægning, drift og affaldshåndtering, Miljøstyrelsen, 2018, afsnit 4.3 Begrænsning af støj- og lysgener.

Sag:

21/09316

Dato:

14. november 2022.

Emner:

Miljøbeskyttelsesl...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
[Tilgængelighedserklæring](https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk) (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)